

Galerada reuneix en el volum 'Em faig nit fràgil' els tres blocs de la poesia inèdita i amorosa entre el 1969 i el 2007 del professor i músic Oleguer Llongueras

El tumult del silenci

David Castillo
BARCELONA

L'editorial Galerada reuneix en el volum *Em faig nit fràgil* els tres blocs de la poesia inèdita i amorosa, entre el 1969 i el 2007, del professor i músic Oleguer Llongueras, desaparegut prematurament el 2009, quan tenia 61 anys. Llongueras va ser un poeta que només va voler mostrar la seva poesia als interlocutors, sobretot els seus tres grans amors, tot i ser una poesia ben construïda i plena d'elements d'interès, fins i tot en l'últim apartat, amb molts poemes rescatats de missatges del telèfon mòbil. Els seus fills, Pol i Igor, s'han encarregat de compilar i recuperar els poemes esparso i de fer-ne una selecció. En parlem amb Igor, del llibre i de la figura literària del seu pare: "Els meus pares es van separar quan jo era petit. Quan era adolescent, la meua mare un dia em va donar una carpeta amb desenes de poemes i es-

crits del meu pare de quan vivien junts. Per a mi allò va ser una gran revelació. Perquè eren del pare i dedicats, la majoria a la meua mare, però també perquè, tot i que jo era molt jove, vaig trobar que tenien molta qualitat. N'hi havia un de dedicat a tots dos, a la meua mare i a mi, de l'any 1981, de quan jo tenia només mig any. Estava realment fascinat per la descoberta. Fins i tot pel paper i la tipografia de la màquina d'escriure utilitzats. En aquell moment, ja vaig pensar que m'agradaria que algun dia allò es pogués publicar, però tenia la sensació que era somiar despert. Passats 25 anys, ho hem pogut fer realitat, però fent una selecció d'un material molt més ampli que el d'aquella època." La tenacitat dels fills ha estat fonamental en la descoberta, amb diverses complicacions, entre les quals, les de l'editor de Galerada Joan Maluquer, que enguany ha tingut un *best seller* amb el llibre de Juana Dolores, premi Amadeu Oller.

Oleguer Llongueras, el 1994, al port de La Estaca de l'illa d'El Hierro ■ ARXIU FAMILIAR

L'Igor m'explica que el seu germanastre Pol també en tenia un grapat de dedicats a la seva mare. I tot es va tancar: "Un fet que em va acabar de decantar cap a la publicació del llibre va ser quan el meu tiet Narcís ens va portar una carpeta amb poe-

mes de quan el pare tenia 20 anys. Ens va explicar que la va recollir de la brosa i que l'havia guardat fins ara. Cada cop més material. Quan vaig començar a la meua mare la idea de tirar el llibre endavant, no hi va posar cap obstacle ni va censurar cap poema.

Li vaig passar la selecció feta, que també vaig compartir amb el meu germà. Tampoc ho va fer la Lu, mare del meu germà, amb qui vam repassar les desenes i desenes de poemes juntament amb el meu germà per fer-ne la tria. Tenien aquella frescor que

dona l'espontaneïtat d'haver d'escriure un poema al dia. Però tot i així la majoria eren molt bons. També n'hi havia de molt més treballats, com un conjunt d'uns vint poemes grapats i mecanografiats relacionats amb l'illa d'El Hierro. En el llibre no vam posar tots els d'aquest conjunt i, per tant, la unitat es va trencar. Ha passat el mateix amb un altre conjunt de temàtica eròtica dedicat a la meua mare."

La cirera del pastís van ser els SMS poètics que Llongueras havia enviat a una tercera dona amb qui va mantenir una relació del 2002 al 2007. Eren frases molt treballades, que recordaven el mateix sistema que quan va començar a flirtejar amb la Lu. Una carta cada dia. En aquest cas, un SMS al dia. Els SMS els van trobar en un dels documents que hi havia al seu ordinador. Datats i transcrits. Com a document d'un home del seu temps, però sobretot com a poesia, el llibre val molt la pena. ■

Mor l'activista cultural Helena Cambó

Va promoure la cultura catalana i el llegat del seu pare, Francesc Cambó

Redacció
BARCELONA

La mecenes cultural Helena Cambó Mallol va morir, ahir, a Barcelona, als 92 anys d'edat, segons va informar un dels seus catorze fills, l'exeurodiputat Ignasi Guardans. Cambó va néixer a Zuric (Suïssa) el 24 de setembre del 1929, durant l'exili de la seva família, i va dedicar la seva vida a promoure la cultura catalana i a conservar el llegat del seu pa-

re, el polític dirigent de la Lliga Regionalista i també financer i mecenes Francesc Cambó. El 1951, va casar-se a Buenos Aires (Argentina), on va morir el seu pare, amb l'advocat Ramon Guardans, amb qui va tenir 14 fills.

Helena Cambó va heretar del seu pare la fortuna i una important col·lecció de quadres. Ella va ser qui va fundar la prestigiosa Fundació Institut Cambó i va constituir el Llegat Cambó amb una cinquantena de pintures que va depositar al Museu Nacional d'Art de Catalunya. També va donar continuïtat a la Col·lecció Bernat Metge,

impulsada el 1922 pel seu pare per incorporar els autors grecs i llatins a la llengua i la cultura catalanes.

La seva trajectòria ha estat reconeguda amb diversos guardons, com ara el Premi d'Actuació Cívica de la Fundació Lluís Carulla i la Creu de Sant Jordi, a més de la Creu de l'Orde del Fènix –atorgada pel govern de Grècia– en reconeixement al seu compromís amb la difusió de la cultura grega.

Helena Cambó també era membre de la junta constructora del temple expiatori barceloní de la Sagrada Família, impulsora de la Fundació Bíblica

Helena Cambó, en l'acte de devolució del fons documental de l'arxiu de Salamanca ■ J.L.

Catalana i acadèmica de número de la Reial Acadèmia de Belles Arts Sant Jordi. Així mateix, era membre del patronat d'honor del Museu del Prado de Madrid i del Museu

Nacional d'Art de Catalunya, i, entre moltes altres entitats, del patronat de la Fundació Pro Vida de Catalunya.

Ignasi Guardans va destacar sobre la seva mare

en una piulada a Twitter que era una "ciutadana exemplar, compromesa i generosa, de gran cultura i sòlida fe". "Ens deixa un gran llegat personal i social", conclouia. ■